

Nektere prigodbe iz življenja dveh umnih kmetovavcov, Janeza in Mete.

(Nadalje.)

III. Poroka.

Ko je prišel dan poroke, je čakal Janez, kakor je bilo zgovorjeno, neveste en par sto stopin zunej vasí. Po tem so šli s svojimi starši in bližnimi rojci vred pohlevno in sramožljivo v cerkev k poroki.

Veliko ljudi se je bilo tam sošló, kateri so ženine od nog do glave ogledovali. Nad ženinam niso imeli nič grajati. Janez je bil ravno takó čedne postave, kakor lepó oblečen. Nevesta pa, kateri je bila ni davnej mati umerla, je bila nekoliko blede in klaverna viditi. Na glavi je imela prost šapeljc ali venec iz rožmarina, brez loša in družiga kinča. Nje oblačilo je bilo čedno; kar je bilo od volne in platna, si je sama spredla. Skoro vsim je pa bila nje oprava preslaba in prevsedna (gmajn). Eni so se clo prepirali, ali so nje čevlji novi ali obnošeni. Tudi jez bi ne bil mogel lahko njih pravde razsoditi. —

Ob osmih so bili že vsi v cerkvi zbrani. — Ja že ob osmih! Takó so bili fajmošter v navado pripravili. Poprej so ženini še le ob enajstih, ja včasih še le po dvanajstih, k poroki prišli. Pred namreč so takó imenovano zajternico ali kosilo pri nevesti imeli, in zraven pridno pili, plesali in razgrajali; potem še le so ravno takó šumeče v cerkev šli. To se je fajmoštru nespodobno zdelo, ter so rekli: „kar je svetiga, mora tudi sveto deržano biti!“ Zunej tega so precej pri svoji prvi poroki, ko so jo v Zeleniku imeli (takó se je namreč ti fari reklo), mogli viditi, de je bil eden zmed dvéh mož (prič) pijan. Drugikrat se jim clo ženin ni zdel trézen; saj pred oltarjem se je nespodobno in abotno obnašal, in je na prašanje „ali je to še tvoja resnična volja?“ še le v tretje s smejočim obrazom odgovoril: kaj je tréba veliko prašati? ja, ja, ja!

Tudi so fajmošter včasih pri poroki, zlasti kader so previdili, de bi se vtegnilo več ljudi ziti, kratek posebni nagovor deržali, iz kteriga so si lahko tudi ti drugi kak dober nauk posneli. O tem kratu so govorili, de je dobro zaderžanje v sebitnim stanu nar boljši priprava k zakonu.

Ženina sta bila med mašo po mašnim obhajilu obhajana. To sta si bila poprej posebej sprosila; desiravno v Zeleniku že več časa ni bilo nič nenavadniga, de so verni, po izgledu prvih kristjanov med mašo obhajani bili. K temu so bili namreč v keršanskih naukah opomnjeni.

Po maši sedež niso več vsi skupej, ampak, eden pred, drugi poznej, iz cerkve šli. Meta je šla k grobu svoje matere, in po tem v družbi s svojo kumo (botro) na Berdo. Ko je prišla k Dobravčevi hiši, na svoj novi dom, so stali pred durmi vsi pôsli praznično oblečeni, so Meti iz serca srečo vošili, in veliko veselje kazali, de je sedež njih gospodinja postala. Meta se jim je prijazno zahvalila, in rekla: „Upam, de bomo tudi v prihodnje ravno takó dobro in zadovoljno med seboj shajali, kakor do sedež. Če bi kterikrat ne bilo kej práv, mi le vsakrat odkritoserčno povejte; vselej bom rada popravila, kader bom mogla.“

(Dalje sledí.)

Kdor v igri sreče iše,
V oblak si stavlja hiše.

Ravno je leto minilo, kar je v tergu L** na Štajarskim nekoliko gospodov okoli 8000 goldinarjev srebra iz lotrije bilo dobilo. Enimu teh gospodov se je

bilo namreč sanjalo, de je bil štiri številke v lotrii zadel. Te sanje je on svojim tovaršem, ki so ga ravno mimo lotrijske hiše spremljali, povedal. Vernejo se tedaj vsi nazaj in stavijo tri sanjanih števil. Nekoliko dni pozneje zagledajo, nevervaje sami sebi, de so njih številke vzdignjene. — Kakor grom se je glas te redke sreče od ust do ust do nar daljih krajev raznesel. Od tiste ure je hotel vsak lotrijsko srečo posiliti. Staro in mlado, gluho in slepo, ravno in šepavo, škric in jopa, vse je začelo v lotrijo staviti. Vsakimu se je od lotrije sanjalo. Nekteri je svoje številke v sanjah na nebu, drugi v plamenu goreče hiše vidil; tretjemu so jih rajniki iz groba prinesli. Sanjarice niso nikdar toliko terpele, kakor takrat. Kterim se ni hotlo kaj sanjati, so po drugim potu si številke poskerbeli. Nekteri so v stekla velike pajke djali in jim na majhine papirčke 90 števil napisali, de bi jim številke za lotrijo vzdigovali. Neki je na tla v krogu 90 števil napisal, na vsako številko zerno turšice djali in petelina k temu zarnju spustil; številke pod prvimi petimi zerni, ki jih je petelin pozobal, so bile številke za lotrijo; in tacih neumnost več. Lotrijska hiša je bila celo leto srečolovcev polna, pa treh rudečih števil ni bilo več na lotrijski tabli viditi. Gospodje, ki so jo takrat bili zadeli, bi še bili pozneje radi več iz lotrije dobili, in so vsaki po sto goldinarjev lotrii nazaj dali. Narveč so pa kočarji in drugi reveži v lotrijo denarjev znosili, takó, de ji je že v prvem polletji tistih 8000 goldinarjev spet povernjeno bilo. Takó so ti revčiki še to zgubili, kar so pred svojiga imeli. Slovenski prigovor pravi: Kader nar bolj igra tēce, ji obrni hitro plēce. J. Muhodolski.

Kmetovavcam v opomin.

V 2. listu noviga zgodovinskiga časopisa, kteriga je pod nadpisam „Mittheilungen des historischen Vereins für Krain“ ob novim letu pridna družba zgodovinstva v Ljubljani na svitlo dajati začela, beremo naslednje oistre pa resnične besede:

„Kam nespametno posekovanje gojzdov pe-lje, se vidi na golim Krasu; de bi se pač kmetovavcam oči odperle! Kakor se mladosti v izgledih nar bolj nasledki razvuzdaniga in nemarniga življenja pred oči postaviti zamorejo, ravno takó nej se pokaže kmetovavcam in posestnikom gojzdov kamnitno morje — goli kras — de se učijo, kaj njih vnuke čaka, če drevo za drevsam pada in če jim za novo rejo derv nič skerbí ni. Zatorej je Kras žalosten in grozoviten spominek prihodnjim narodam, ki svojo sivo in golo glavo kviško molí med morjem in planinami, in po kterim brumí in razsaja strašna burja.“

Vganjka.

Glavo imam, nog ne, pa vunder po svetu hodim in ljudi motim.
Jože.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:
5 in 7.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	7. Svečana.		3. Svečana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	59	2	5
1 » » banaške...	2	8	2	10
1 » Turšice.....	1	15	1	15
1 » Soršice.....	—	—	1	44
1 » Rēži	1	37	1	40
1 » Ječmena	—	—	—	—
1 » Prosa	1	10	1	17
1 » Ajde	1	—	1	3
1 » Ovsa	—	—	—	51